

Miercuri, 14 decembrie 2016

P8_TA(2016)0503

Punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune (articolul 36 din TUE)**Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2016 referitoare la punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune (2016/2036(INI))**

(2018/C 238/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind politica externă și de securitate comună,
- având în vedere articolele 21 și 36 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară,
- având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) cu privire la responsabilitatea politică,
- având în vedere documentul de lucru comun al serviciilor Comisiei Europene din 21 septembrie 2015 intitulat „Egalitatea de gen și autonomizarea femeilor: transformarea vieților fetelor și femeilor prin relațiile externe ale UE în perioada 2016-2020” (SWD(2015)0182),
- având în vedere discursul privind starea Uniunii susținut de Președintele Juncker la 14 septembrie 2016,
- având în vedere Strategia globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene, prezentată de VP/ÎR Federica Mogherini la 28 iunie 2016 și propunerile sale din cadrul reuniunii informale a miniștrilor afacerilor externe, care a avut loc la Bratislava la 2 septembrie 2016,
- având în vedere concluziile summitului de la Bratislava din 16 septembrie 2016,
- având în vedere rezultatul reuniunii informale a miniștrilor apărării din UE, organizată în Bratislava la 27 septembrie 2016,
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 7 iunie 2016 referitoare la operațiunile de menținere a păcii – colaborarea UE cu ONU și cu Uniunea Africană ⁽¹⁾,
- având în vedere Declarația comună de la Weimar, din 28 august 2016, a miniștrilor de externe ai Triunghiului de la Weimar, Frank-Walter Steinmeier (Germania), Jean-Marc Ayrault (Franța) și Witold Waszczykowski (Polonia), privind viitorul Europei,
- având în vedere inițiativa franco-germană privind apărarea, din septembrie 2016, intitulată „Reînnoirea PSAC”,
- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizele Comisiei pentru bugete și Comisiei pentru cultură și educație (A8-0360/2016),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0249.

Miercuri, 14 decembrie 2016

- A. întrucât Uniunea Europeană se confruntă cu provocări interne și externe fără precedent, inclusiv conflicte interstatale, colapsuri ale unor state, terorism, amenințări hibride, insecuritate cibernetică și energetică, crimă organizată și schimbări climatice; întrucât UE va putea să răspundă eficace la noile provocări numai dacă structurile sale și statele sale membre cooperează într-un efort comun și cu adevărat coordonat în contextul politicii externe și de securitate comună (PESC) și al politici de securitate și apărare comună (PSAC);
- B. întrucât UE este în prezent înconjurată de un arc de instabilitate, dat fiind faptul că părți mari din Orientul Mijlociu și Africa de Nord sunt cuprinse de conflicte etno-religioase și războaie prin interpuși, iar grupuri teroriste precum așa-numitul Stat Islamic (ISIS) și Frontul Jabhat Fateh al-Sham proliferază în întreaga regiune; întrucât Al-Qaeda se folosește de vidul de securitate din regiunea Orientului Mijlociu a Africii de Nord pentru a se consolida;
- C. întrucât aceste conflicte au consecințe directe și serioase pentru siguranța și bunăstarea cetățenilor europeni, deoarece sunt resimțite din ce în ce mai mult în UE sub forma terorismului, a fluxurilor masive de refugiați sau a campaniilor de dezinformare care vizează dezbinarea societăților noastre;
- D. întrucât Europa se confruntă pe teritoriul său cu amenințarea terorismului; întrucât recentele acte de terorism din orașele europene comise de jihadiști radicali care au legături cu ISIS/Daesh fac parte din strategia cuprinzătoare a acestui grup și vin în completarea războiului terestru purtat în Siria, Irak și Libia, a războiului economic care vizează industria turismului din Africa de Nord, precum și a propagandei online și a atacurilor cibernetice; întrucât miile de cetățeni ai UE care s-au alăturat unor astfel de grupuri teroriste reprezintă o amenințare tot mai mare pentru securitatea noastră din interiorul UE, precum și pentru securitatea din alte părți ale lumii;
- E. întrucât o Rusie agresivă continuă să încalce suveranitatea și independența vecinilor săi și sfidează în mod deschis ordinea în materie de securitate și pacea europeană; întrucât Rusia de azi este tot mai autocratică și mai agresivă ca niciodată față de vecinii săi de la destrămarea Uniunii Sovietice în 1991; întrucât propaganda oficială rusă prezintă Occidentul ca pe un inamic și încearcă activ să submineze unitatea în Uniunea Europeană și coerența alianței transatlantice, fie sub formă de campanii de dezinformare, fie sub formă de furnizare de sprijin financiar grupurilor eurosceptice și fasciste din cadrul Uniunii,

Continuarea istoriei de succes a UE: transformare prin acțiune

1. reamintește că Uniunea Europeană este una dintre marile realizări din istoria europeană și că forța transformatoare a UE a adus pace, stabilitate și prosperitate cetățenilor săi și țărilor învecinate, multe dintre ele fiind acum state membre ale UE; subliniază faptul că UE este în continuare cea mai mare putere economică, cel mai generos donator de ajutor umanitar și de ajutor pentru dezvoltare, precum și un lider în diplomația multilaterală mondială în ceea ce privește aspecte precum schimbările climatice, justiția internațională, neproliferarea armelor de distrugere în masă și drepturile omului; solicită să se crească vizibilitatea acțiunilor UE în aceste domenii;

2. consideră că actuala criză internă și externă reprezintă și o oportunitate pentru UE, dacă este folosită pentru a îmbunătăți funcționarea UE și cooperarea în cadrul acesteia; consideră că provocările actuale necesită o reformă pentru a face UE mai bună și mai democratică și capabilă de a oferi cetățenilor ceea ce așteaptă; reamintește că cetățenii europeni consideră că o politică externă și de securitate comună eficientă constituie un domeniu prioritar de acțiune pentru UE și că acesta este unul dintre domeniile în care cooperarea europeană poate aduce cea mai mare valoare adăugată; subliniază, prin urmare, că statele membre trebuie să-și schimbe mentalitatea, deoarece astăzi sunt perimate perspectivele naționale înguste asupra politicii externe și securității; este convins că niciun stat membru nu este în măsură să găsească soluții de unul singur la vreuna dintre provocările cu care ne confruntăm în prezent; este ferm convins că vulnerabilitatea UE este un rezultat direct al integrării incomplete, precum și al lipsei de coordonare; subliniază că globalizarea și multipolaritatea fac necesare procesele de integrare, așa cum este integrarea UE; îndeamnă statele membre să demonstreze în sfârșit un nivel suficient de unitate, de voință politică și de încredere reciprocă, astfel încât să poată utiliza instrumentele pe care le au la dispoziție într-o manieră concertată pentru a ne urmări interesele și valorile; reafirmă că UE nu poate fi un actor puternic pe plan mondial pe picior de egalitate cu alte mari puteri decât dacă toate statele membre vorbesc cu o singură voce și acționează împreună în cadrul unei politici externe și de securitate solide a UE;

Miercuri, 14 decembrie 2016

3. salută Foaiă de parcurs și angajamentele summitului de la Bratislava și așteaptă un angajament concret al statelor membre pentru punerea ei în aplicare;

4. reamintește că este necesar ca politicile externe ale Uniunii să fie coerente, atât între ele, cât și cu celelalte politici cu dimensiune externă, și să urmărească obiectivele definite la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană; constată că, întrucât edificarea capacității de rezistență ar trebui să fie unul dintre obiectivele principale ale PSAC, este nevoie de o abordare cuprinzătoare, în care diferitele sectoare să pună sub semnul întrebării abordările tradiționale ale politicii externe și de securitate, fiind necesară utilizarea unei game variate de instrumente diplomatice, de securitate, de apărare, economice, comerciale, de dezvoltare și umanitare și mărindu-se securitatea și independența energetică; consideră că politica externă și de securitate comună ar trebui să aibă un caracter mai pronunțat, să fie mai eficientă și bazată pe valori; subliniază că coerența politicilor în favoarea dezvoltării reprezintă un instrument unic pentru realizarea unei abordări operaționale cuprinzătoare a UE, în conformitate cu Agenda 2030 privind obiectivele de dezvoltare durabilă;

5. salută adoptarea noii strategii comerciale a Comisiei intitulată „Comerț pentru toți”, prin care aceasta urmărește integrarea drepturilor omului în politica comercială și folosirea poziției de bloc comercial a UE pentru a influența situația drepturilor omului în țările terțe; subliniază că acest demers va necesita o convergență și o complementaritate depline ale inițiativelor comerciale și de politică externă, inclusiv cooperarea strânsă între diferitele DG-uri, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și autoritățile statelor membre; subliniază importanța Grupului comisarilor responsabili cu acțiunea externă, prezidat de VP/ÎR, în ceea ce privește stimularea punerii în aplicare a abordării cuprinzătoare; solicită ca VP/ÎR să informeze periodic Parlamentul European cu privire la activitatea acestui grup; solicită delegațiilor UE să pună în aplicare programe comune în toate domeniile de politici ale acțiunii externe pentru a evita dublarea eforturilor, a economisi fonduri, a îmbunătăți eficiența și a descoperi posibilele lacune;

6. recunoaște că schimbările climatice ar putea avea un efect grav asupra stabilității regionale și globale, întrucât încălzirea globală afectează conflictele în ceea ce privește teritoriul, alimentele, apa și alte resurse, slăbește economiile, amenință securitatea regională și reprezintă o sursă de fluxuri de migrație; încurajează UE și statele sale membre să analizeze cum se pot include strategii de adaptare la schimbările climatice în planificarea militară la nivel național și la nivelul UE și să definească capacitățile, prioritățile și reacțiile considerate adecvate;

7. invită Comisia și statele membre să își consolideze capacitatea de contracarare a campaniilor de dezinformare și de propagandă care ajung la cetățenii din UE și la cetățenii țărilor vecine; solicită instituțiilor UE și statelor membre să recunoască că actualul război informațional nu este doar o problemă externă a UE, ci și una internă; regretă incapacitatea UE de a comunica și de a prezenta în mod adecvat opiniei publice europene acțiunile, meritele și realizările politicii de securitate și apărare comune; îndeamnă Consiliul, Comisia și statele membre să elimine această lacună făcând acțiunea externă a UE mai responsabilă și mai vizibilă;

8. recunoaște că războiul informațional și cibernetic este o tentativă deliberată la nivel statal și non-statal de a destabiliza și a discredita structurile politice, economice și sociale; subliniază, în acest sens, nevoia urgentă de a include securitatea cibernetică și apărarea cibernetică în politicile interne și externe ale UE, precum și în relațiile acesteia cu țările terțe; solicită statelor membre să înființeze un sistem de partajare automată a informațiilor privind amenințările și atacurile cibernetice și hibride; invită UE să apere, în cadrul forumurilor internaționale, ideea că infrastructura de bază a internetului, deschisă și globală, este o zonă neutră; își exprimă, de asemenea, convingerea că UE ar trebui să se implice împreună cu partenerii săi și să își intensifice asistența pentru consolidarea capacităților în domeniul securității cibernetice și al combaterii criminalității cibernetice și a terorismului cibernetic;

9. reamintește angajamentul UE de a elabora o politică externă și de securitate comună ghidată de principiile democrației, statului de drept, universalității și indivizibilității drepturilor omului și ale libertăților fundamentale, precum și în conformitate cu Carta ONU și cu dreptul internațional; reamintește Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația, care subliniază că este important ca UE să își integreze politicile în materie de drepturi ale omului și de gen în misiunile și operațiunile de gestionare a crizelor; reamintește importanța așa-numitei „clauze privind drepturile omului”, inclusă de la începutul anilor 1990 în toate acordurile-cadru încheiate cu țările terțe;

Miercuri, 14 decembrie 2016

10. reamintește că politica de extindere este una dintre cele mai de succes politice ale UE și a contribuit la asigurarea stabilității, democrației și prosperității pe continentul european; își reafirmă, prin urmare, sprijinul ferm pentru procesul de extindere, cu condiția să se respecte criteriile de la Copenhaga, inclusiv criteriile de integrare; subliniază necesitatea intensificării cooperării dintre UE și țările candidate și potențial candidate în domenii precum migrația, securitatea, combaterea terorismului și a crimei organizate, precum și combaterea traficului de ființe umane; solicită țărilor candidate să depună eforturi pentru a se alinia la PESC/PSAC a UE;

11. subliniază angajamentul UE față de o ordine internațională bazată pe norme și față de un multilateralism efectiv, dirijat de ONU; recunoaște parteneriatul strategic care există din 2003 între UE și ONU pentru menținerea păcii și gestionarea crizelor; încurajează UE și statele sale membre să sprijine menținerea păcii de către ONU și să coopereze cu ONU pentru consolidarea capacităților de menținere a păcii ale organizațiilor regionale, în special ale Uniunii Africane, ținând cont de Instrumentul financiar pentru pace în Africa; invită statele membre ale UE să își mărească în mod semnificativ contribuțiile militare și polițienești la misiunile de menținere a păcii ale ONU; salută angajamentul Strategiei globale a UE față de NATO ca fundament al securității colective a Europei și în vederea consolidării rolului de temelie a ordinii internaționale al Organizației Națiunilor Unite;

12. subliniază că crizele recente au scos în evidență limitele Organizației Națiunilor Unite; invită Uniunea și statele sale membre să își folosească întreaga influență în vederea unei reforme a Consiliului de Securitate, inclusiv în privința interzicerii dreptului de veto în cazul atrocităților în masă;

13. subliniază că nu se poate pune efectiv în aplicare Strategia globală a UE, prezentată de către VP/ÎR în iunie 2016, fără un angajament ferm, asumarea responsabilității, voință politică și spirit de lider din partea statelor membre; subliniază că statele membre trebuie să aloce resurse umane și financiare adecvate pentru punerea în aplicare a acestei strategii, în special în domeniile cruciale ale prevenirii conflictelor, securității și apărării; atrage atenția asupra avantajelor practice și financiare ale integrării în mai mare măsură a capacităților de apărare europene;

14. salută intenția de a elabora un plan de punere în aplicare în privința securității și apărării; subliniază că acest plan de punere în aplicare ar trebui completat de un proces de elaborare a unei Cărți albe, care să specifice nivelul de ambiție, sarcinile, cerințele și prioritățile în materie de capacități pentru apărarea europeană; invită VP/ÎR să înceapă, în strânsă cooperare cu statele membre și Comisia, elaborarea unei astfel de Cărți albe cu titlu de prioritate, astfel încât aceasta să producă primele rezultate în 2017;

15. salută propunerea privind o reflecție anuală cu privire la situația actuală a punerii în aplicare a strategiei; consideră că această analiză ar trebui să aibă loc în cadrul unei dezbateri anuale în Parlament și pe baza unui raport privind punerea în aplicare elaborat de VP/ÎR;

16. este de părere că Strategia globală ar trebui revizuită periodic și că trebuie să se asigure o analiză privind punerea sa în aplicare, în sincronie cu ciclul electoral și cu intrarea în funcție a fiecărei noi Comisii, pentru a verifica dacă obiectivele și prioritățile sale mai corespund provocărilor și amenințărilor;

17. subliniază că acțiunea externă a Uniunii trebuie să fie fondată pe trei piloni: diplomație, dezvoltare și apărare („Diplomacy, Development and Defence”);

Asumarea responsabilității pentru securitatea noastră: prevenire, apărare, descurajare, reacție

18. subliniază că Uniunea Europeană trebuie să își consolideze capacitățile de securitate și apărare, deoarece nu își poate utiliza întregul său potențial ca putere mondială decât în cazul în care combină puterea sa necoercitivă incontestabilă cu puterea coercitivă, în cadrul abordării sale cuprinzătoare; reamintește că consolidarea capacităților civile și militare comune reprezintă elemente esențiale pentru ca UE să răspundă pe deplin crizelor, să edifice capacitatea de rezistență a partenerilor și să protejeze Europa; constată că, din moment ce raporturile de forță domină din nou relațiile internaționale, capacitățile de apărare și descurajare sunt fundamentale pentru exercitarea influenței noastre în cadrul negocierilor diplomatice; în acest sens, reafirmă că politica de securitate și apărare comună trebuie consolidată și intensificată, deoarece singura metodă realistă de a ne consolida capacitățile militare în această perioadă de constrângeri bugetare este de a crește sinergiile prin intensificarea cooperării în domeniul apărării pe baza necesităților tuturor statelor membre și cu axarea pe investiții; subliniază că o cooperare europeană consolidată în domeniul securității și apărării ar conduce către creșterea eficacității, unității și eficienței și că numai printr-o astfel de cooperare intensificată ar putea UE și statele sale membre dobândi capacitățile tehnologice și industriale necesare;

Miercuri, 14 decembrie 2016

19. este convins că, având în vedere bugetul UE care suferă deja de o insuficiență de fonduri și eforturile suplimentare legate de operațiunile, cheltuielile administrative, acțiunile pregătitoare și proiectele-pilot aferente politicii de securitate și apărare comune este necesar, de asemenea, ca statele membre să asigure finanțare suplimentară și să se încerce să se îmbunătățească sinergiile; invită Comisia și statele membre să profite de actuala revizuire a cadrului financiar multianual (CFM) pentru a aborda nevoile bugetare legate de provocările tot mai mari în materie de securitate; invită statele membre să își crească cheltuielile de apărare pentru a îndeplini obiectivele în materie de capacități stabilite de NATO, care impun un minimum de cheltuieli de apărare de 2 % din PIB; subliniază că o mai bună coordonare și o suprapunere redusă a activităților UE și ale statelor membre ar permite realizarea de economii și realocarea de fonduri;

20. consideră că este extrem de important ca instrumentele oferite de Tratatul de la Lisabona să fie în sfârșit puse în aplicare, în special cooperarea structurată permanentă (PESCO); consideră că o abordare flexibilă, incluzivă, care să încurajeze participarea deschisă și proactivă a tuturor statelor membre este esențială în punerea în aplicare a PESCO; salută documentul comun adoptat de ministrii apărării din Franța și Germania pe tema „reînnoirii PSAC” și propunerea italiană privind „o apărare europeană mai puternică” și sprijină pe deplin obiectivul acestora în ceea ce privește o decizie pozitivă privind instituirea PESCO în noiembrie 2016 în cadrul Consiliului Afaceri Externe și Apărare; solicită VP/ÎR să ia inițiativa în această privință, precum și cu privire la alte propuneri recente de consolidare a PSAC în vederea pregătirii terenului pentru decizii și mai ambițioase cu privire la PSAC adoptate în cadrul Consiliului Afaceri Externe și Apărare și al Consiliului European din decembrie 2016, inclusiv următoarele:

- crearea unui comandament civil și militar permanent, care să dispună de o capacitate militară de planificare și executare (MPCC) și de o capacitate civilă de planificare și executare (CPCC), ambele la fel de importante, care ar îmbunătăți planificarea strategică și operațională de-a lungul întregului ciclu de planificare, ar intensifica cooperarea civil-militară și ar îmbunătăți capacitatea UE de a reacționa rapid la crize;
- consolidarea instrumentelor UE de reacție rapidă, mai ales prin îmbunătățirea posibilității de utilizare a grupărilor tactice, punând în aplicare articolul 44, și prin întărirea și utilizarea în mai mare măsură a Eurocorps pentru misiunile și operațiunile PSAC;
- extinderea finanțării comune a operațiunilor PSAC, inclusiv printr-o revizuire urgentă și amănunțită a mecanismului Athena, care să includă declarația privind grupurile tactice de luptă și care este necesară pentru a garanta că misiunile UE pot fi finanțate din fonduri colective, în loc ca majoritatea costurilor să cadă în sarcina fiecărui stat membru participant, eliminând astfel un potențial obstacol în calea punerii la dispoziție a forțelor de către statele membre;
- să instituie o formațiune „Apărare” a Consiliului;

21. încurajează o revizuire a abordării UE față de misiunile PSAC civile, pornind de la caracterul intervențiilor până la obiectivele acestora și la persoanele implicate, pentru a asigura faptul că acestea sunt concepute, puse în aplicare și sprijinite în mod adecvat; salută progresele înregistrate de misiunile și operațiunile din cadrul PSAC, în ciuda lacunelor lor; solicită ca normele financiare ale UE să devină mai flexibile, pentru a sprijini capacitatea acestora de a răspunde crizelor și pentru a putea să pună în aplicare dispozițiile în vigoare ale Tratatului de la Lisabona; sprijină crearea unor fonduri de lansare pentru finanțarea urgentă a etapelor inițiale ale operațiunilor militare; consideră că o nouă procedură decizională mai eficace pentru misiunile militare ale UE ar îmbunătăți agilitatea și puterea UE de a răspunde amenințărilor și crizelor, recunoscând, în același timp, că decizia de a trimite sau nu trupe pentru astfel de misiuni trebuie să fie luată la nivelul statelor membre;

22. insistă asupra faptului că orice decizie de îndreptare către o Uniune Europeană a Apărării, inclusiv dezvoltarea unei mai bune cooperări structurale permanente și crearea de instrumente de apărare comune, trebuie adoptată în unanimitate de statele membre ale UE;

23. regretă că sarcinile globale trasate în urma reuniunilor Consiliului Afaceri Externe din noiembrie 2013 și ale Consiliului European din 2013 și 2015 nu au fost încă îndeplinite în totalitate de către Comisia Europeană, SEAE, AEA și statele membre; solicită VP/ÎR și comisarului pentru piața internă, industrie, antreprenoriat și IMM-uri să prezinte Parlamentului o evaluare a punerii în aplicare a deciziilor anterioare, înainte de a sugera noi sarcini; încurajează creșterea ritmului lucrărilor în curs cu privire la planul de acțiune european în domeniul apărării și eforturile Comisiei de a maximiza cooperarea în domeniul apărării, inclusiv prin stimulente în domenii precum piața internă, achizițiile publice, transporturile, spațiul cosmic, informatica, energia și politicile industriale; ia act de propunerea președintelui francez

Miercuri, 14 decembrie 2016

privind instituirea unui fond european de securitate și apărare și sprijină elaborarea unor concepte de finanțare și de investiții noi și inovatoare, inclusiv prin intermediul Băncii Europene de Investiții și al parteneriatelor public-privat;

24. constată că, deoarece statele membre întâmpină dificultăți în ceea ce privește menținerea unei game largi de capacități complet operaționale în materie de apărare, este nevoie de o mai bună coordonare și opțiuni mai clare cu privire la capacitățile care trebuie menținute, astfel încât statele membre să se poată specializa în anumite capacități; subliniază avantajele practice și financiare ale integrării în mai mare măsură a capacităților europene de apărare și remarcă diferitele inițiative în derulare în acest sens, care ar trebui plasate într-un cadru mai larg pentru a elabora o foaie de parcurs inteligentă; sprijină propunerile privind un „semestru european pentru apărare” și solicită VP/ÎR să prezinte propuneri concrete în acest sens; consideră că interoperabilitatea joacă un rol determinant pentru compatibilitatea și integrarea în mai mare măsură a forțelor statelor membre; încurajează statele membre să caute și alte modalități pentru a realiza în comun achiziții, mentenanța și întreținerea forțelor și a materialelor;

25. salută rolul Agenției Europene de Apărare în promovarea și coordonarea dezvoltării capacităților și solicită consolidarea acesteia, în special prin majorarea bugetului său; insistă ca cheltuielile cu personalul și de funcționare ale Agenției să fie finanțate din bugetul Uniunii; invită VP/ÎR și statele membre să revizuiască organizarea, procedurile și activitățile din trecut ale AEA;

26. reamintește că în această privință Europa trebuie să păstreze o bază industrială și tehnologică competitivă și inovatoare, în măsură să conceapă și să producă aceste capacități; reamintește că o piață integrată a apărării și consolidarea industriei europene de apărare sunt absolut necesare pentru a se realiza economii de scară și a îmbunătăți eficiența;

27. salută propunerea Președintelui Juncker de a crea un fond european pentru apărare, cu scopul de a stimula cercetarea și inovarea; salută activitatea în curs de creare a unei acțiuni pregătitoare privind cercetarea în domeniul apărării, care ar trebui urmată de un program major european dedicat cercetării în domeniul apărării, finanțat de UE, în următorul cadru financiar multianual, inclusiv alocarea de resurse financiare suplimentare de către statele membre;

28. solicită ca UE să aibă un rol mai activ în domeniul dezarmării, al neproliferării și al controlului armelor; invită Consiliul să permită VP/ÎR să joace un rol mai activ în ceea ce privește soluționarea conflictelor și instaurarea păcii;

29. reamintește că Strategia globală a UE necesită investiții în prevenirea conflictelor, însă, în realitate, reduceri de amploare au fost propuse atât de Comisie, cât și de Consiliu în privința bugetului pentru 2017 pentru singurul instrument al UE de prevenire a conflictelor (IcSP); subliniază nevoia intensificării eforturilor în domeniul prevenirii conflictelor, al medierii și al reconcilierii, având în vedere numeroasele provocări în materie de securitate din vecinătatea europeană și dincolo de aceasta;

30. recunoaște interdependența tot mai mare între securitatea internă și cea externă și consideră că provocările actuale în materie de securitate impun o analiză critică profundă a politicilor noastre în materie de securitate, în vederea creării unei politici unitare și coerente, care să acopere atât dimensiunea internă, cât și cea externă, inclusiv aspecte precum combaterea terorismului, securitatea cibernetică, securitatea energetică, amenințările hibride, comunicarea strategică și infrastructurile critice; îndeamnă serviciile de securitate ale statelor membre să îmbunătățească coordonarea și cooperarea și să intensifice schimbul de informații și de cunoștințe și solicită tuturor statelor membre să își îndeplinească obligația juridică de a face schimb de informații cu Europol și Eurojust în combaterea terorismului și a criminalității organizate; îndeamnă UE să își consolideze în continuare cooperarea și schimbul de informații cu țările terțe în combaterea terorismului și a criminalității organizate, respectând totodată dreptul umanitar internațional și dreptul internațional al drepturilor omului; salută înființarea Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă;

31. salută Declarația comună privind cooperarea NATO-UE, adoptată cu ocazia summitului de la Varșovia; sprijină pe deplin o mai strânsă cooperare între NATO și UE în domeniile securității cibernetică, migrației, comunicării strategice și în ceea ce privește răspunsul la amenințările hibride; invită VP/ÎR să prezinte propuneri specifice pentru transpunerea în practică a Declarației comune de la Varșovia, până la sfârșitul anului 2016; este convins de faptul că NATO este esențială pentru securitatea colectivă a Europei, deși insistă asupra necesității de a se menține capacități de răspuns adecvate ale UE; reamintește faptul că o NATO mai puternică și o UE mai puternică se consolidează și se completează reciproc; salută angajamentul asumat de UE prin Strategia globală față de NATO, aceasta reprezentând fundamentul securității colective

Miercuri, 14 decembrie 2016

a Europei; subliniază că UE ar trebui să valorifice la maximum resursele în materie de securitate și apărare disponibile și să evite eventualele suprapuneri; în plus, consideră că UE și statele sale membre trebuie să colaboreze mai îndeaproape cu NATO pentru a garanta că inițiativa NATO privind apărarea inteligentă și inițiativa UE privind gruparea și utilizarea în comun a resurselor sunt complementare și se consolidează reciproc;

32. subliniază că securitatea statelor membre ale UE este indivizibilă și că, în conformitate cu articolul 42 alineatul (7) din TUE, toate statele membre trebuie să beneficieze de același nivel de securitate și ar trebui, prin urmare, să asigure și să participe proporțional la securitatea UE, precum și să își îndeplinească angajamentele asumate; constată, de asemenea, că prezentul articol prevede că acest lucru nu aduce atingere caracterului specific al politicii de securitate și apărare a anumitor state membre;

33. recunoaște necesitatea de a căuta metode creative de cooperare între UE și Regatul Unit în domeniul PESC/PSAC;

34. consideră că este esențial să se consolideze arhitectura de securitate europeană, care se întemeiază pe Actul final de la Helsinki din 1975 și care a fost grav afectată de intervențiile militare ilegale ale Rusiei în Crimeea și estul Ucrainei;

35. consideră că a sosit momentul de a defini o strategie nouă, mai realistă pentru relațiile UE cu Rusia, bazată pe o descurajare credibilă, dar și pe dialog în domenii de interes comun, cum ar fi combaterea terorismului, neproliferarea și comerțul; subliniază, în același timp, că este important să se investească mai mult în colaborarea cu societatea civilă rusă și în sprijinirea acesteia, cu scopul de a consolida baza pe termen lung a relațiilor UE-Rusia; subliniază că sancțiunile au fost necesare ca reacție la continuarea agresiunii Rusiei în Ucraina și-au dovedit a un mijloc eficace de descurajare a acesteia; reamintește că suspendarea sancțiunilor respective este condiționată de punerea în aplicare în întregime a acordurilor de la Minsk; sprijină pe deplin impunerea de către UE a unor măsuri restrictive împotriva unor persoane și entități din Rusia, ca răspuns la anexarea ilegală a Crimeii și la destabilizarea deliberată a Ucrainei și insistă asupra faptului că UE ar trebui să mențină posibilitatea de a impune treptat noi sancțiuni, în special în ceea ce privește produsele de înaltă tehnologie din sectorul petrolului și gazului, din cel informatic și din cel al armamentului, dacă Rusia continuă să încalce dreptul internațional; consideră că este în interesul comun al UE și al Rusiei să se ajungă la o relație mai bună, cu condiția ca dreptul internațional să fie aplicat;

36. solicită statelor membre ale UE și comunității internaționale să se exprime cu o singură voce pentru a transmite mesaj clar către guvernul rus, și anume că acțiunile sale vor avea costuri și consecințe; solicită o dezamorsare a crizei actuale și insistă ca UE și statele sale membre să colaboreze cu partenerii internaționali pentru a exercita presiuni diplomatice, politice și economice asupra guvernului rus, astfel încât acesta să își încheie agresiunea; salută, în acest context, deciziile adoptate cu ocazia summitului de la Varșovia al NATO; își exprimă susținerea totală pentru unitatea, suveranitatea și integritatea teritorială a Ucrainei; subliniază faptul că alegerile ce au avut loc în teritoriile ocupate din Crimeea nu sunt valide;

37. consideră că este important să se găsească modalități de dezamorsare a tensiunilor actuale și de implicare într-un dialog constructiv cu Rusia pentru a identifica măsuri menite să reducă riscul de erori și neînțelegeri periculoase; subliniază că este important să se mărească transparența reciprocă în activitățile militare, pentru a evita incidentele aeriene și maritime cu Rusia, și că este necesar să se elaboreze standarde comune de gestionare a posibilelor accidente și incidente; consideră că zborurile militare necooperante, fără transpondere active, reprezintă pericole serioase pentru aviația civilă și este de părere că trebuie să se ia măsuri pentru a depista astfel de zboruri cât mai devreme și să se găsească o modalitate internațională de a pune capăt unui astfel de risc în materie de siguranță; Consideră în continuare că cooperarea cu Rusia în ceea ce privește recentul Plan comun de acțiune cuprinzător referitor la programul nuclear iranian dă speranțe în ceea ce privește îmbunătățirea relațiilor din alte domenii, inclusiv cu NATO, pentru dezamorsarea tensiunilor din zona baltică, Siria și Ucraina;

38. îndeamnă UE să își intensifice cooperarea cu țările din Parteneriatul estic în vederea consolidării instituțiilor democratice, a capacității de rezistență și a independenței acestora, inclusiv prin lansarea unor misiuni ambițioase și cuprinzătoare în domeniul PSAC, menite să sporească securitatea și stabilitatea; solicită UE să joace un rol mai activ și mai eficace în ceea ce privește soluționarea conflictelor și consolidarea păcii; solicită statelor membre să mărească volumul ajutorului acordat Ucrainei, inclusiv prin sisteme de apărare adecvate, pentru a descuraja escaladarea conflictului militar din estul Ucrainei, să transforme grupul operativ East Stratcom al UE într-o structură permanentă a UE și să aloce resurse umane și financiare adecvate pentru o mai bună funcționare a acestuia; sprijină în continuare aspirațiile țărilor respective în ceea ce privește UE și agenda de reforme în domenii precum statul de drept, economia, administrația publică și combaterea corupției;

Miercuri, 14 decembrie 2016

39. reamintește angajamentul UE față de partenerii din vecinătatea sa și în slujba reformei sociale și politice, a protejării drepturilor omului, a consolidării statului de drept, precum și a încurajării dezvoltării economice, acestea fiind cele mai bune mijloace de a consolida ordinea internațională și de a asigura stabilitatea vecinătății sale; recunoaște că politica UE nu trebuie să adopte o abordare universală și trebuie, prin urmare, să fie mai flexibilă și să răspundă în mai mare măsură la situațiile în schimbare din vecinătatea estică și sudică a UE; constată că Instrumentul european de vecinătate revizuit nu și-a atins obiectivele, mai ales atunci când a fost vorba despre principiul „mai mult pentru mai mult”; încurajează, de asemenea, să se ia considerare politica „mai puțin pentru mai puțin” cu privire la acele țări care dau înapoi din punctul de vedere al guvernanței, al democrației și al drepturilor omului;

40. subliniază că intensificarea relațiilor cu SUA și Canada este de interes strategic pentru UE și, în același timp, că este important ca UE să își consolideze relațiile cu America Centrală și de Sud, nu doar pentru consolidarea parteneriatului biregional, ci și pentru abordarea în comun a principalelor provocări globale; recunoaște că UE este, de departe, cel mai important partener economic al Statelor Unite și invers, cele două puteri fiind aliați internaționali fundamentali atât la nivel bilateral, cât și în cadrul NATO, în domenii precum Planul comun de acțiune cuprinzător referitor la programul nuclear al Iranului, Siria și Ucraina; încurajează UE și statele sale membre să asigure continuarea acestei relații, bazându-se pe valorile comune, după alegerile prezidențiale din Statele Unite din luna noiembrie 2016;

Edificarea capacității de rezistență și investirea într-o adevărată abordare cuprinzătoare: dezvoltare, sprijin și consolidare

41. subliniază că asigurarea păcii și a stabilității pe continentul nostru, în vecinătatea noastră și în Africa trebuie să fie în prezent axa centrală a acțiunii europene; recunoaște că dezvoltarea durabilă nu este posibilă în lipsa securității și că dezvoltarea durabilă reprezintă condiția necesară pentru securitate, stabilitate, justiție socială și democrație; consideră că este necesar să se abordeze cauzele profunde ale instabilității și ale migrației forțate și neregulamentare, și anume sărăcia, lipsa oportunităților economice, conflictele armate, proasta guvernare, schimbările climatice, încălcările drepturilor omului și politicile comerciale care nu încearcă să ofere soluții la aceste provocări; consideră că securitatea, dezvoltarea economică și socială și comerțul sunt părți ale aceleiași strategii cuprinzătoare și trebuie să fie în acord cu principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării, astfel cum este prevăzut la articolul 208 din Tratatul de la Lisabona; solicită acțiuni europene și internaționale (UN/G20) împotriva transferurilor financiare ilicite din Africa;

42. subliniază că UE trebuie să acorde o atenție deosebită îmbunătățirii condițiilor de trai din vecinătatea sa, utilizând toate instrumentele de politică disponibile, inclusiv comerțul, ajutorul pentru dezvoltare, politica de mediu și diplomația, precum și capacitățile de gestionare a crizelor; ia act în acest sens de noile parteneriate ale UE privind migrația și de Planul de investiții externe și solicită să fie implicat în punerea în aplicare a acestor instrumente; subliniază necesitatea de a dezvolta o nouă abordare față de Africa, pe baza valorilor și principiilor UE, care să ofere oportunități mai bune pentru comerț, investiții, acces la energie și creștere economică și să sprijine țările africane în crearea de instituții democratice, transparente și eficiente și în adoptarea unor măsuri de combatere a impactului schimbărilor climatice; este convins că UE ar trebui să își revizuiască politicile comerciale și de dezvoltare pentru a se asigura că acestea sunt în conformitate cu valorile noastre și contribuie în mod real la realizarea acestor obiective; solicită UE și, în special, statelor membre să combată transferurile financiare ilicite și să își crească semnificativ angajamentele financiare pentru regiune, inclusiv prin Fondul fiduciar pentru Africa, Planul european de investiții externe și Fondul european de dezvoltare; subliniază rolul important al UE în atingerea obiectivelor Agendei 2030; consideră că sectorul privat ar putea juca un rol important în dezvoltare dacă acționează într-un cadru obligatoriu din punct de vedere juridic, care definește responsabilitățile sectorului afacerilor în ceea ce privește respectarea drepturilor omului, a drepturilor sociale și de mediu;

43. recunoaște că furnizarea de către UE a asistenței către victime ale dezastrelor, refugiați și alte persoane care au nevoie a avut rezultate eterogene;

44. subliniază, de asemenea, nevoia de a intensifica lupta împotriva cauzelor profunde care generează terorism și radicalizare, ce afectează în principal Africa de Vest, Sahelul, Cornul Africii și Orientul Mijlociu și vizează Europa la un nivel fără precedent; îndeamnă UE să depună eforturi diplomatice concertate, împreună cu Statele Unite și alți aliați internaționali, pentru a convinge partenerii din regiune, precum Turcia, Arabia Saudită și Iranul, cu privire la necesitatea unei strategii comune și care să aibă un temei juridic pentru această provocare mondială; încurajează în continuare eforturile de cooperare și coordonare cu alte țări în această luptă și îndeamnă actorii statali și nestatali din regiune să se abțină de la alimentarea altor tensiuni religioase și etnice; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la încălcările grave ale dreptului internațional umanitar și ale dreptului internațional al drepturilor omului în Yemen, inclusiv cu privire la

Miercuri, 14 decembrie 2016

bombardarea funeraliilor din Sanaa din 8 octombrie 2016; solicită de urgență o anchetă internațională independentă privind această situație și alte încălcări ale dreptului internațional umanitar și ale dreptului internațional al drepturilor omului; solicită UE și statelor sale membre să suspende orice cooperare în Yemen, până la anchetarea acestor încălcări și la tragerea la răspundere a celor vinovați; solicită să se ridice imediat blocada impusă Yemenului și solicită tuturor părților la conflict să reia dialogul și să colaboreze în direcția unui armistițiu sustenabil; afirmă cu insistență că nu există o soluție militară la acest conflict;

45. îndeamnă, prin urmare, să se instituie cadre tematice pentru a asigura o cooperare între Uniune, țările partenere din vecinătatea sudică și actorii-cheie din regiune, mai ales din Africa, în privința problemelor regionale, precum securitatea, dezvoltarea, energia sau gestionarea fluxurilor de migrație; consideră că s-ar întări capacitatea de rezistență a vecinătății noastre dacă aceasta s-ar organiza în cadrul unei cooperări regionale care să permită găsirea unor răspunsuri comune la provocări, inclusiv la cele reprezentate de migrație, de terorism și de dezvoltare; invită, așadar, Uniunea să colaboreze cu vecinii săi din Maghreb pentru relansarea și dezvoltarea Uniunii Maghrebului Arab;

46. reamintește că regiunea Sahel și alte zone geografice conectate reprezintă regiuni prioritare pentru asigurarea securității Uniunii Europene și subliniază instabilitatea situației de securitate din această regiune și posibilele consecințe ale turbulențelor actuale; invită Uniunea să lucreze la consolidarea cooperării cu țările din Africa de Nord și Sahel în vederea combaterii activităților teroriste care au luat amploare în regiunea saheliano-sahariană; subliniază că condițiile foarte dificile de trai din anumite locuri pot împinge o parte a populației către alternativa terorismului islamist; încurajează dezvoltarea unei strategii coerente și solide pentru regiunea Sahelului, care vizează îmbunătățirea guvernantei, a responsabilității și a legitimității instituțiilor de stat și regionale, având drept rezultat intensificarea securității, combaterea radicalizării, a traficului de persoane, de arme și de droguri și consolidarea politicilor economice și de dezvoltare; este convins că consolidarea capacităților organizațiilor regionale și subregionale, în special în Africa, este fundamentală în ceea ce privește prevenirea și soluționarea conflictelor și cooperarea în materie de securitate; subliniază faptul că UE trebuie să dea un răspuns real la această situație de securitate, nu doar la nivel economic, ci și la nivel politic și militar;

47. subliniază că este important să se găsească o soluție de durată la conflictul din Siria, în concordanță cu procesul de tranziție prevăzut în Comunicatul de la Geneva și cu Rezoluția nr. 2254 (2015) a Consiliului de Securitate al ONU (CSONU); sprijină eforturile coordonate de ONU de facilitare a negocierilor între toate părțile la conflictul sirian privind un acord politic incluziv; solicită ÎR/VP să pregătească urgent o Strategie europeană pentru Siria; este convins că negocierile bilaterale dintre Rusia și Statele Unite nu vor fi suficiente pentru a genera un răspuns de durată la criza din Siria; solicită UE să renunțe la poziția sa de marginalizare diplomatică și să își folosească influența asupra actorilor-cheie cum ar fi Iranul, Arabia Saudită, Turcia, Qatar și Rusia, pentru a se asigura că acestea adoptă o poziție constructivă și se abțin să contribuie la o agravare a situației; continuă să îndemne toate statele membre ale CSONU să-și onoreze responsabilitățile în legătură cu criza; reamintește utilizarea repetată de Rusia și de alte state a dreptului de veto în cadrul Consiliului de Securitate al ONU și consideră că acest lucru este contrar eforturilor internaționale de pace și de soluționare a conflictului din Siria și din regiune; subliniază că ar trebui să se aibă în vedere impunerea de sancțiuni împotriva tuturor persoanelor și entităților implicate în crime împotriva umanității în Siria; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la încălcările în masă și pe scară largă ale legislației internaționale în domeniul umanitar și al drepturilor omului, de către toate părțile implicate în conflictul din Siria, și subliniază că este important să se asigure asumarea responsabilității pentru astfel de abuzuri; își reiterează sprijinul pentru vecinii Siriei care se confruntă cu provocări enorme în găzduirea a milioane de refugiați; își reiterează sprijinul deplin pentru independența, integritatea teritorială și suveranitatea Irakului și Siriei, în care să fie pe deplin respectate drepturile tuturor grupurilor etnice și religioase;

48. recunoaște rolul Turciei în calitate de partener important în soluționarea conflictului din Siria și în lupta împotriva ISIS/Daesh în Siria și în Irak, precum și în criza migrației; condamnă cu fermitate tentativa de lovitură de stat militară împotriva guvernului ales în mod democratic din Turcia; încurajează guvernul turc să apere ordinea constituțională, subliniind, în același timp, importanța respectării drepturilor omului, a statului de drept, a libertății de exprimare și a independenței sistemului judiciar în perioada care a urmat loviturii de stat, în acord cu angajamentele sale în calitate de membru al Consiliului Europei; insistă asupra faptului că Turcia ar trebui să coopereze îndeaproape cu Consiliul Europei pentru a se asigura că toate procedurile respectă statul de drept; este îngrijorat de caracterul represiv și de amploarea epurărilor inițiate după tentativa de lovitură de stat, care au condus la regresii serioase în ceea ce privește libertățile

Miercuri, 14 decembrie 2016

fundamentale și drepturile omului în Turcia; este preocupat îndeosebi de numărul crescând al cazurilor de utilizare excesivă a forței de către poliție și de rele tratamente aplicate deținuților, de faptul că impunitatea persistă în cazurile de încălcări ale drepturilor omului, iar independența sistemului judiciar se erodează;

49. evidențiază nevoia de a se ajunge la o soluție bazată pe coexistența a două state la conflictul din Orientul Mijlociu, care să fie bazată pe parametrii prevăzuți în concluziile Consiliului din iulie 2014, să garanteze un stat Israel sigur și un stat palestinian viabil, în temeiul frontierelor din 1967, și să rezolve toate chestiunile legate de statutul permanent, pentru a pune capăt conflictului; solicită UE să își asume responsabilitatea și să devină un actor și un facilitator autentic în procesul diplomatic; solicită instituțiilor UE și statelor membre să ia urgent măsuri pentru a proteja viabilitatea soluției bazate pe coexistența a două state și pentru a crea o dinamică pozitivă în vederea unor veritabile negocieri de pace; invită autoritățile israeliene să își întrerupă și să își abandoneze imediat politica de colonizare; subliniază faptul că respectarea dreptului internațional al drepturilor omului și a dreptului internațional umanitar de către toate părțile și în toate circumstanțele rămâne o condiție prealabilă esențială pentru a obține o pace justă și de durată; subliniază că este important să se garanteze coerența politicii UE în situații de ocupație sau de anexare a unor teritorii;

50. consideră că lupta împotriva traficantilor de persoane este posibilă numai în cazul în care există o cooperare bazată pe respectarea drepturilor omului cu țările de pe celălalt mal al Mării Mediterane și din întreaga Africă, și consideră, în acest sens, că Uniunea Europeană și statele sale membre trebuie să coopereze cu partenerii internaționali pentru a aborda factorii de impuls care conduc la migrație;

51. sprijină cu fermitate consolidarea responsabilității de a proteja (R2P), ca principiu important de guvernare în Uniunea Europeană și în activitatea statelor sale membre în ceea ce privește diferitele forme de conflict, dar și drepturile omului și dezvoltarea;

Puterea diplomației europene: cunoștințe, angajament și impact

52. subliniază potențialul imens al UE ca superputere diplomatică, care se bazează pe o gamă largă de instrumente pe care le avem la dispoziție și pe puterea noastră normativă în domeniul democrației, libertății și drepturilor omului; pune accentul, în acest context, pe rolul central în materie de coordonare pe care îl au ÎR/VP, SEAE și delegațiile Uniunii în țările terțe;

53. consideră că ar trebui să se acorde o atenție deosebită prevenirii conflictelor, încercării de a elimina cauzele profunde ale instabilității și asigurării securității umane; recunoaște că măsurile timpurii de prevenire a riscurilor pe termen lung de izbucnire a unor conflicte violente sunt mai eficace, consumă mai puțin timp și sunt mai puțin costisitoare decât operațiunile de menținere a păcii; îndeamnă UE să dea dovadă de spirit de lider politic în diplomația preventivă și în medierea conflictelor; salută, în acest sens, rolul sistemului UE de alertă timpurie în caz de conflict, al echipei de sprijin pentru mediere a SEAE și al Institutului European pentru Pace; solicită să se dezvolte în continuare capacitățile UE de prevenire și de mediere a conflictelor; subliniază că participarea femeilor la discuțiile de soluționare a conflictelor este fundamentală pentru a încuraja drepturile și participarea femeilor și că acest lucru reprezintă un prim pas pentru includerea lor deplină în viitoarele procese de tranziție; solicită ÎR/VP și Comisiei să mărească resursele financiare și administrative alocate medierii, dialogului, reconcilierii și răspunsului la situații de criză; îndeamnă statele membre să respecte cu strictețe normele stabilite de poziția comună a UE privind exportul de arme și să înceteze comerțul cu arme cu țările terțe care nu îndeplinesc criteriile prevăzute; insistă ca UE să își intensifice dialogul politic și cooperarea pentru dezarmare, neproliferare și controlul armelor;

54. încurajează cu convingere continuarea negocierilor pentru reunificarea Ciprului în vederea încheierii rapide și încununate de succes a acestora;

55. consideră că Uniunea Europeană și statele sale membre trebuie să elaboreze o politică externă, de securitate și de apărare eficace, care să respecte interesele naționale, dar care să vizeze și cooperarea cu partenerii internaționali, Organizația Națiunilor Unite, ONG-uri, apărătorii drepturilor omului și alții cu privire la probleme de interes comun și să promoveze pacea, prosperitatea și stabilitatea în lume; subliniază necesitatea cooperării strânse cu alte puteri regionale și globale cu privire la amenințările și provocările globale; subliniază, în special, importanța crucială a relației transatlantice, care se bazează pe interese și valori comune; subliniază că una dintre prioritățile UE ar trebui să fie revigorarea parteneriatelor strategice, cu scopul de a le transforma într-un instrument eficace de politică externă;

Miercuri, 14 decembrie 2016

56. consideră că UE ar trebui să își consolideze și să își intensifice eforturile diplomatice în Asia, inclusiv cu ASEAN, pentru a contribui la o mai mare stabilitate și securitate în zonele de conflict în care există din nou tensiuni, colaborând îndeaproape cu partenerii din regiune și susținând dreptul internațional, inclusiv în Marea Chinei de Sud și în Oceanul Indian, și pentru a încerca să soluționeze probleme legate de protecția drepturilor omului și de statul de drept; remarcă necesitatea ca UE să continue să sprijine dezvoltarea unor relații pașnice între China și vecinii din jurul Mării Chinei de Sud, inclusiv Vietnamul, Taiwanul și Filipinele, prin intermediul unor mecanisme bilaterale constructive și multilaterale incluzive; consideră că reînnoirea și consolidarea structurilor ordinii internaționale nu pot fi realizate fără implicarea Asiei și, în special, a Chinei; evidențiază că, având în vedere ambițiile globale ale Chinei, relația UE-China trebuie să depășească relațiile economice, să devină mai cuprinzătoare și să se concentreze asupra rolului Chinei în cadrul ONU, asupra influenței sale în conflictele regionale din vecinătatea sa, precum și asupra contribuției acesteia la încercările de soluționare a provocărilor globale;
57. invită Uniunea Europeană să nu renunțe complet la zonele de interes strategic scăzut în prezent, dar care ar putea deveni din nou zone-cheie în viitor, atât din punct de vedere economic, cât și din punct de vedere uman și militar, precum Asia Centrală, Africa Subsahariană sau zona arctică, și cărora alte mari puteri mondiale le acordă o atenție deosebită;
58. reamintește importanța puterii normative a Europei și solicită consolidarea și mai mare a diplomației culturale și științifice a UE, pentru a disemina și promova punctele forte și valorile europene dincolo de frontierele noastre; subliniază, de asemenea, puterea diplomației economice, printre altele, a sancțiunilor, ca un instrument pentru punerea în aplicare a politicilor UE;
59. subliniază rolul diplomației parlamentare în consolidarea cooperării politice cu partenerii UE;
60. subliniază necesitatea de a consolida rolul parlamentelor naționale în punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune, inclusiv prin intensificarea cooperării dintre Parlamentul European și parlamentele naționale cu privire la chestiuni de politică externă și de securitate a UE;
61. subliniază rolul actorilor nestatali și al organizațiilor societății civile în calitate de actori diplomatici și de parteneri-cheie ai UE și subliniază importanța asistenței și a angajamentului UE față de aceștia;
62. subliniază necesitatea de a accelera consolidarea serviciului diplomatic european de sine stătător, în special consolidarea expertizei sale tematice, a planificării strategice a politicilor și a capacităților de prognoză, precum și a domeniului colectării de informații; consideră că este important să se acorde reprezentanțelor SEAE din zonele de criză și un rol consular, pentru a oferi asistență cetățenilor UE; insistă asupra necesității unui echilibru just între diplomații detașați din statele membre și funcționarii UE din cadrul SEAE, inclusiv în pozițiile de conducere;
63. subliniază că mijloacele financiare disponibile pentru acțiunea externă a UE nu sunt adaptate provocărilor cu care ne confruntăm; solicită, în acest sens, o creștere substanțială a resurselor disponibile în cadrul rubricii IV din CFM în contextul viitoarei revizuirii la jumătatea perioadei;
64. solicită o mai mare responsabilitate și transparență, în special în ceea ce privește negocierea acordurilor internaționale;
65. regretă profund bugetul restrâns, de circa 320 de milioane EUR (0,2 % din bugetul UE) alocat PESC și solicită o mai bună gestionare a fluxurilor financiare pentru a executa acest buget; subliniază că alocările bugetare adoptate pentru 2016 se mențin la același nivel ca în 2015 și că marja disponibilă la finele lunii martie 2016 era de 170 de milioane de euro, fiind aprobate 5 milioane în plus pentru măsuri de securitate în cadrul misiunii EUCAP din Sahel-Mali și 10 milioane pentru EUBAM Libia; își exprimă preocuparea în legătură cu insuficiența resurselor disponibile având în vedere angajamentelor care vor trebui onorate în cursul anului 2016, numai pentru continuarea misiunilor care vor fi finalizate în 2016 prevăzându-se un buget suplimentar de 169 de milioane EUR;
66. subliniază rolul important al culturii în politica externă a UE pentru promovarea dialogului și a înțelegerii și învățării reciproce; subliniază faptul că politici culturale și educaționale specifice pot veni în sprijinul principalelor obiective de politică externă și de securitate ale UE și pot contribui la consolidarea democrației, a statului de drept și a protecției drepturilor omului; reafirmă rolul dialogului intercultural și interreligios în combaterea extremismului, radicalizării și marginalizării; invită Comisia și SEAE să integreze diplomația culturală și dialogul intercultural în toate instrumentele de relații externe ale UE, precum și în agenda UE pentru dezvoltare; solicită delegațiilor UE din întreaga lume să numească câte un atașat cultural în fiecare reprezentanță a UE din țările terțe partenere; subliniază, de asemenea, rolul esențial al educației în promovarea conceptului de cetățenie și al competențelor interculturale, precum și în crearea unor perspective economice

Miercuri, 14 decembrie 2016

mai bune și îmbunătățirea sănătății; încurajează eforturile actuale depuse de Comisie pentru consolidarea rolului cooperării în domeniul științei și al cercetării ca instrumente ale puterii necoercitive în relațiile externe europene; evidențiază faptul că schimbul științific poate contribui la formarea unor coaliții și la soluționarea conflictelor, în special în relația cu țările învecinate cu UE;

o

o o

67. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei / Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului și Comisiei.
